

TERUG NAAR DE TOEKOMST

(Naar "Mallejan is weerom")

Avondvullende komedie in vier bedrijven

door

ARIS BREMER

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **TERUG NAAR DE TOEKOMST** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ARIS BREMER** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2015 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONAGES:

De hoofdpersoon kreeg in zijn jeugd in het dorp waar hij opgroeide - en waar hij nu voor enige tijd terugkeert - de bijnaam

MALLEJAN: Jan van der Molen is ca 50 jaar en schrijver, *verkeert in een writers block terwijl zijn bezorgde echtgenote*

TOSCA: Tosca van der Molen, ca 40 jaar *zijn welzijn ondertussen op afstand volgt.*

De familie de Brave, woonachtig op Hoeve de Toekomst, die Mallejan in het voormalige kippenhok onderdak biedt, bestaat uit

COBA: ca 65 jr, moeder van de recent overleden “Jaap Bravegassie”, de boer op “De Toekomst”, *woont daar in voortdurende onmin met Jaaps hooghartige weduwe.*

ELS: in het dorp “Goudelsje” genoemd, zij is ca 40 jaar *en heeft op haar beurt weer problemen heeft met haar dochter*

BETTE: van ca 18 jaar, “Ratje” voor het dorp, *vanwege haar uiterlijk en wroeten in onverkwikkelijke zaken, ze worstelt met de levensgrote vraag of Jaap de Brave, van wie ze veel hield, wel haar biologische vader was.*

Verder:

Moeder en dochter Potter, de allesbehalve discrete postbestellers:

LIDA: “Lida Likkepot”, ca 60 jaar en wandelend nieuwsblad

MIEPIE: 30 à 40 jaar, haar ontroerend onnozele dochter, *die de meeste post op voorhand doorlezen.*

En de achterdochtige buurvrouw Natte:

TRUUS: “Truus Nattewind”, ca 40 à 50 jaar, boerin, *rijk geworden door een betwist fietspad over haar land*

en de gewetenloze wethouder:

DE BEER: Eduard van Beerenschot, ca 50 jaar, *die al decennia intrigeert, manipuleert en vrouwen verleidt*

*Terwijl ook **DOLLE DRIES** een grote rol speelt maar niet ten tonele wordt gevoerd. Deze vader van Mallejan is een generatie geleden door de dorpsgemeenschap uitgestoten en kort na een gevangenschap overleden.*

DECOR:

Het decor bestaat uit twee delen. Rechts zien we het onderkomen van Mallejan, eens een kippenhok, nu een zeer eenvoudig verblijf. In de witgekalkte achterwand is een openslaand raam, daaronder staat een eenpersoonsbed met bonte dekens. Tegen de rechterzijwand staat een kleine tafel met een stoel. In de hoek rechtsachter is een minikeukenblok, daarnaast een deur naar een badcel met toilet. Er hangen wat obligate prenten en op de vloer ligt een oud vloerkleed.

Het linkerdeel van het podium laat het bijbehorend terrasje zien. De achterwand is groen van een heg, daarvoor staat een tuinbank. Rechts is een houten schutting met daarin een poort.

De wand tussen binnen en buiten is niet zichtbaar, alleen is er middenachter een kozijn waarin de buitendeur.

De aanwezigheid van die buitenwand kan gesuggereerd worden door een niet al te breed houten deel op de vloer te plaatsen. Die suggestie van “binnen” en “buiten” kan ook door verschil in kleurtoepassing en verlichting versterkt worden.

EERSTE BEDRIJF

Op het terrasje loopt COBA in overall van links naar rechts met een wichelroede in de handen. De wichelroede slaat uit, zij bukt zich, raapt iets op.

COBA: Zo, Coba, vind je me daar toch een cent! *(poetst de munt op, bekijkt deze)* 1988. Nog 'n jong ding toen, Beatrix. *(steekt de munt in zijn zak, loopt weer met de wichelroede)* 1988.... Was ik al weduwe. En Jaap... Jaap zat net op de landbouwschool. Had ik het zomaar voor het zeggen op de Toekomst. Ja, Coba, zei jij "links" *(gaat naar links)* ... dan ging iedereen naar links, zei je "rechts" *(gaat naar rechts)* ...net zo, dan gingen ze naar rechts. En toen werd Jaap boer, zei Jaap "links" *(naar links)*, gingen we links, maar toen op een keer zei-ie "rechts" toen gingen we niet rechts maar recht achteruit. *(loopt een paar passen achteruit)* Goudelsje kwam op de Toekomst. Nam de teugels over. Met haar dikke buik. *(staat stil, glimlacht)* Bette werd geboren. Bette... m'n zonnetje. Als zij er niet was... *(loopt weer heen en weer met de wichelroede)* Maar Els is geen boerin. De boerderij ging hollend achteruit. En Jaap ook. Het hart, hè. Net als z'n vader. De Brave's worden niet oud. En nou zit ik met Els op de boerderij. En we zijn het bijna nergens over eens. Nou ja, ze doet ook maar, 't is mij om het even, ik ga m'n eigen gang.... maar wel met mijn wichelroede. *(loopt weer heen en weer, dan slaat de wichelroede uit richting poort)* Hé! Hij slaat uit! Da's bijzonder. Er komt bezoek aan, zegt-ie. Da's toch knap van zo'n ding. *(COBA bergt de wichelroede weg. TOSCA op door de poort, gevolgd door MALLEJAN die een koffer en zwarte tas draagt)*

TOSCA: Goedemiddag.

COBA: Goiedag samen.

MALLEJAN: Dag, mevrouw.

TOSCA: U bent dus... mevrouw de Brave?

COBA: Het is gewoon "Vrouw de Brave". We vrouwen hier niet zo gauw, mevrouw. Zo! U hebt het kunnen vinden? Ach, wat zeg ik nou toch. Natuurlijk heeft u het kunnen vinden, anders was u hier niet.

TOSCA: We zijn er, u had het per telefoon perfect uitgelegd *(geeft COBA een hand)* Tosca van der Molen. En Jan wist de weg ook nog wat van vroeger. *(M. zet koffer en tas neer)*

COBA: *(M. en Coba geven elkaar een hand)* Zo, je bent dus terug.

MALLEJAN: Terug op de Toekomst, Vrouw de Brave.

COBA: Da's bijzonder. Of niet? Nou ja, kijk, het is mij om het even. *(gebaart naar het huisje; TOSCA kijkt naar COBA, M. staart naar het huisje)* Dit is't dus. 't Was vroeger voor de kippen. Maar alle kippen gingen dood. Toen was 't voor 't varken. Tot 't varken dood ging. En m'n man. En Jaap. Jij hebt Jaap gekend toch? *(MALLEJAN knikt)* Toen heb ik dit maar wat opgekalefaterd. Toen heeft hierin nog een paar weken iemand gebivakeerd.... nou ja, dat weet je natuurlijk.

TOSCA: Dat weet hij natuurlijk.

COBA: En daarom vind ik het zo bijzonder. Eerst die beesten en daarna...

MALLEJAN: *(voor zich uit)* M'n vader. Maar wel zonder mij.

COBA: Nou ja, kijk, het was mij allemaal om het even en hij stond toch leeg. Beesten hebben we nou niet meer, zodoende had Els een advertentie geplaatst.

TOSCA: We zullen zien of het hem bevalt.

MALLEJAN: *(keert naar COBA)* M'n vader was op de familie de Brave gesteld, dat weet ik nog wel.

COBA: Ach ja... We hebben niet veel voor hem kunnen doen. O ja, ik vond ik net nog een ouwe cent. *(laat de cent zien)* 1988! Wie weet was die nog van hem... *(geeft die aan M.)* Hou jij 'm maar. *(toont de wichelroede)* Ik vind zo weer wat anders.

MALLEJAN: *(drukt de cent tegen zijn hart)* Ik hoop nog veel meer van hem terug te vinden.

COBA: Het is zo lang geleden. *(M. kust de cent, COBA kijkt toe)* "Mallejan"...

TOSCA: *(om COBA af te leiden)* O, is dat nu zo'n... kom... een...?

COBA: Da's m'n wichelroede.

TOSCA: Interessant. Hoe gaat dat eigenlijk in z'n werk, dat wichelroede lopen? Wat vindt u bijvoorbeeld met zo'n ding? *(M. bergt de cent zorgvuldig op)*

COBA: Da's om het even, net wat je zoekt. Aardstralen, metalen voorwerpen, water. Eigenlijk alles wat verborgen is. *(neemt de wichelroede ter hand)* Kijk, zo, je houdt hem wat losjes in de handen... Nou als je iets niet ziet maar het is er wel, dan... Hé! Zoals nu bijvoorbeeld.... Kijk, daar slaat-ie uit. *(de wichelroede slaat uit naar de buik van TOSCA)* O! Eh... Bent u misschien toevallig een ietsepietsie zwanger? *(TOSCA kijkt geschokt. M. is geamuseerd)*

MALLEJAN: Nee, Vrouw de Brave, m'n vrouw heeft een piercing in haar navel. Dat zal het zijn.

TOSCA: Jan, mevrouw weet niet wat een piercing is.

COBA: Ha! Dat dacht u maar, Bette zit van boven tot onder vol met die dingen.

TOSCA: Bette?

COBA: M'n kleindochter. Dus mevrouw is niet...?

MALLEJAN: Zwanger? Nee. Daar wachten we nog even mee.

COBA: Nou ja, 't is mij om het even. *(kijkt nog steeds naar de wichelroede)*

MALLEJAN: Het komt nou even niet zo uit.

TOSCA: *(na korte blik op M.)* Eh... Jan, ben je niet nieuwsgierig naar je huisje? Ga alvast binnenkijken, ik kom zo. *(M. knikt, gaat door de deur het huisje in, gaat op het bed zitten, kijkt voor zich uit)* Vrouw de Brave... Wilt u die roede wegdoen, alstublieft.

COBA: *(bergt die op)* Nou ja, ja of nee zwanger, het is mij om 't even natuurlijk.

TOSCA: Wat ik vragen wil... *(gebaar met het hoofd richting M.)*...wat weet u nog van Jan van vroeger?

COBA: Van Jan zelf? Niet veel. M'n zoon wel, maar die is er niet meer. Ik heb altijd meer met m'n rug naar het dorp geleefd.

TOSCA: Heeft u een hekel aan het dorp?

COBA: Nee. Niet aan het dorp, nee. Maar de mensen... ach, dat is mij ook om het even. Ze doen maar.

TOSCA: Maar u herkende Jan wel gelijk?

COBA: Weet u, eerst... ik dacht eerst, warempel, daar heb je Dolle Dries.

TOSCA: Wie?

COBA: Dolle Dries. Zijn vader. Is-ie met de jaren op gaan lijken.

TOSCA: Hoezo werd z'n vader zo genoemd? Was het zo'n dolleman?

COBA: Ach, mevrouw, zo gaat dat in 't dorp, de man was niet van hier. Kwam hier als onderwijzer. En als vreemde stoppen ze je eerst overal in. Besturen. Gemeenteraad. Voor de frisse wind. Dat zeggen ze dan. Maar o wee als die wind een andere kant opwaait dan hun wind.

TOSCA: Maar waarom "Dolle Dries"?

COBA: Ze zeggen dat-ie 'n keer met de Beer gevochten heeft, maar 't zal wel niet helemaal kloppen.

TOSCA: Wat? Met een beer?

COBA: Met de Beer. Da's de wethouder die in 't dorp zo'n beetje alle poppetjes laat dansen. Vreselijke vent, maar ja... barst van het geld. Daar had-ie aldoor mot mee en die keer vielen er klappen. Sindsdien was het Dolle Dries.

TOSCA: En waarom was Jan "Mallejan"?

COBA: 'k Zou 't niet weten. 't Is een dorp. Jaap heeft maar één keer in 't openbaar 'n scheet gelaten en sindsdien was-ie Jaap Bravegassie. Kan jij begrijpen waarom buurvrouw Natte op 'n gegeven moment Truus Nattewind werd genoemd. Die dingen gaan zo. En nou Jan terug is, is-ie zomaar weer Mallejan. Zal je zien. Kijk hier, het is mij om het even, maar hoe lang blijft Mallejan?

TOSCA: Ik weet het eigenlijk niet.

COBA: Nou ja, kijk hier...

TOSCA: 't Is u om het even?

COBA: Zo is het.

TOSCA: Maar... wilt u wel een oogje in het zeil houden?

COBA: Ik? Nee. Ik ben niet zo goed met oogjes in het zeil. Els... die is goed met oogjes in het zeil. Te goed eigenlijk.

TOSCA: Kan ik haar dan niet even spreken?

COBA: Dat zal niet gaan. Els is naar de stad.

TOSCA: Dat is jammer.

COBA: Nee.

TOSCA: Nee?

COBA: Nee. Dat vind ik niet jammer. 't Is wel zo rustig. U vindt het verder wel. *(naar de poort)* Als er iets aan mankeert dan...

TOSCA: Dan?

COBA: Dan kan ik u toch niet verder helpen. 't Beste. *(af door de poort)*

TOSCA: Ja. Bedankt. *(naar binnen)* Zo... *(ironisch)* Mallejan, daar zit je dan. Hoe lijkt het?

MALLEJAN: 't Is nog triester dan ik dacht. Precies goed.

TOSCA: Dit was wat je wilde?

MALLEJAN: Zoiets, ja.

TOSCA: Moet ik je nog helpen? Je koffers uitpakken? *(M. schudt het hoofd)* Het wat gezellig maken?

MALLEJAN: Alsjeblieft niet. Gezelligheid zoek ik hier niet. Dat werkt niet.

TOSCA: Dus ik kan wel gaan?

MALLEJAN: Ja.

TOSCA: Wanneer kan ik je weer komen halen?

MALLEJAN: Als ik klaar ben.

TOSCA: Hoe kan ik weten wanneer jij klaar bent? Ik mag niet bellen, niet schrijven... *(M. haalt de schouders op)* Jan, het is omdat ik weet hoe belangrijk dit voor je is, maar anders zou ik zeggen...

MALLEJAN: Tosca!

TOSCA: Ja?

MALLEJAN: Bedankt. *(gaat op het bed liggen)*

TOSCA: O. *(ironisch)* Graag gedaan. Verder nog wensen? Nee?
Nou, dan ga ik maar...

MALLEJAN: Ja. *(met de rug naar haar toe)*

TOSCA: Jan... Die piercing in m'n navel...

MALLEJAN: Ja...?

TOSCA: Die is er al maanden uit. *(M. reageert niet)* Eikel! Waarom hou ik eigenlijk van je?! *(TOSCA beent naar buiten, slaat de deur dicht, schopt de koffer om, af via de poort. M. draait zich om op bed)*

MALLEJAN: *(voor zich uit)* Ik hou ook van jou. *(gaat zitten)* Maar daar kan ik even niks mee. Dat werkt niet. Dat is veel te... gezellig. *(staat op)* Kom op, Mallejan, met zitten kom je er niet. *(M. gaat naar buiten. Door het openstaande raam boven het bed gluurert BETTE naar binnen. Buiten laat M. de koffer staan, neemt de tas mee naar binnen, haalt daar een laptop uit, plaatst die op de tafel, opent deze, zoekt langs de wand naar een stopcontact, vindt die niet. M. naar de binnendeur, opent die, kijkt erin)* Ah. Wastafel en toilet. Nou ja, Mallejan, je kan hier in elk geval wel je hoop laten varen. Dat eerst maar 'ns. *(M. rechts af. BETTE klimt door het raam naar binnen, landt op het bed, gaat naar de tafel. Ze neemt de stekker van de laptop, steekt die onder de tafel in een stopcontact en zet de laptop aan, gaat dan naar buiten. ELS op via de poort)*

BETTE: Ben je nou al terug?

ELS: Denk jij dat je moeder tijd heeft om de hele dag in de stad rond te hangen?

BETTE: Van mij mag je hangen zolang je wil.

ELS: Wat doe jij hier, Bette?

BETTE: Niks.

ELS: Met niks schieten we niks op. Wat dacht je, moeder is er niet, ik ga wat lopen niksen? Waar is oma?

BETTE: Weet ik veel. Die loopt haar roede achterna, denk ik.

ELS: Haar wat?!

BETTE: Haar wichelroede! Op zoek naar geluk.

ELS: Dat gedoe stelt helemaal niks voor. Maar... is die huurder nog gekomen? *(BETTE wijst op de koffer, gaat naar de poort)* Was-ie alleen? Hoe zag hij er uit? Wat ga je doen?

BETTE: Ik denk dat ik maar 'ns wat gaan lopen niksen.

ELS: Heb jij die sollicitatiebrief nou al 'ns weg?

BETTE: Welke?

ELS: Naar de gemeente, voor die archieffunctie.

BETTE: Zie je mij in die donkere kelder tussen al die stoffige papieren? De groeten! *(af)*

ELS: Bette! Je hebt niet geschreven?! (*voor zich uit*) Daarom is 't maar goed dat ik dat voor je gedaan heb. (*ELS pakt de koffer op, gaat naar de deur, opent die voorzichtig, kijkt naar binnen, ziet niemand, gaat naar binnen, zet de koffer neer en kijkt rond. Ze werpt een blik op de laptop, schuift de stoel klaar, zit, gaat met een vinger naar het toetsenbord. Dan klinkt het doortrekken van de W.C.. ELS schiet overeind, de stoel valt om. M. op, zijn kleding fatsoenerend, ziet dan Els*)

MALLEJAN: O, ik wist niet...

ELS: Ik... ik ook niet. (*zet de stoel terug, M. kijkt naar zijn handen*) Je kan daar ook je handen wassen. (*wijst naar de toiletdeur*)

MALLEJAN: Mooi. (*het toilet in, wast zijn handen*)

ELS: Zo, je bent dus terug.

MALLEJAN: (*verstaat het niet door het stromen van het water*) Wat?

ELS: Je bent dus weer terug!

MALLEJAN: Ja. (*weer op, sluit deur, weet niet wat te doen met zijn natte handen*) Ik ben terug.

ELS: Je hebt geen handdoek?

MALLEJAN: Jawel. In mijn koffer.

ELS: O. Je hebt nog niet uitgepakt.

MALLEJAN: Nee. Ik ben hier nog maar net. (*veegt zijn handen droog aan zijn broek en haren*)

ELS: Hm. Mallejan is terug...

MALLEJAN: Ach ja.

ELS: Je herkent me toch nog wel?

MALLEJAN: Jawel. (*naar de laptop*) Hé. Hij is aan? Heb jij 'm aangesloten? (*volgt het snoer naar onder de tafel*) O, is hier... (*hoofd onder tafel*) ...een contactdoos. Bedankt.

ELS: Wie bedank je nu?

MALLEJAN: Goudelsje. (*terug, stoot zijn hoofd*) Au!

ELS: Goudelsje is nu Els de Brave. (*korte ongemakkelijke stilte*) Na de HAVO ben ik op kantoor bij Beerenschot & Co gaan werken, als privésecretaresse. Herinner jij je hem nog?

MALLEJAN: De Beer? Jawel.

ELS: Hoe is het verder met jou gegaan?

MALLEJAN: Ik ben Mallejan gebleven.

ELS: Ben je alleen?

MALLEJAN: Nu even wel.

ELS: Ik ben eigenlijk heel jong getrouwd geraakt.

MALLEJAN: Getrouwd geraakt? Ging dat per ongeluk? Je viel op een avond ongetrouwd in slaap viel en de volgende morgen werd je zomaar getrouwd wakker.

ELS: *(geforceerd lachje)* Je bent nog altijd die Mallejan van toen!

MALLEJAN: Dus Goudelsje trouwde met Jaap Bravegassie. En ze leefden nog lang en gelukkig?

ELS: Nee. Niet. Jaap...

MALLEJAN: Ja?

ELS: Begin vorig jaar is hij overleden.

MALLEJAN: O. Sorry. Wat.... erg.

ELS: Ach, erg... En jij, waarom ben je teruggekomen?

MALLEJAN: Zomaar.

ELS: Zomaar?

MALLEJAN: Nee, niet zomaar. Om te kijken of het werkt.

ELS: Erg duidelijk ben je niet, maar dat moet jij weten.

MALLEJAN: Ja. Dat moet ik weten.

ELS: Zal ik de koffer voor je uitpakken en het hier een beetje gezellig maken? *(M. schudt het hoofd, zij legt een hand op zijn arm)* Weet je nog dat we samen naar de HAVO fietsten?

MALLEJAN: Samen met nog dertig anderen.

ELS: Je deed altijd zo grappig. Je was echt anders.

MALLEJAN: Zo voelde dat ook, ja.

ELS: Mooie tijd was dat.

MALLEJAN: Vind je?

ELS: Jij niet dan?

MALLEJAN: Ik ben veel vergeten.

ELS: Die keer in het fietsenhok? Ook vergeten?

MALLEJAN: O ja, dat fietsenhok ben ik echt helemaal vergeten.

ELS: Dat geloof ik niet. *(ze ziet BETTE door het raam boven het bed naar binnen gluren, M. staat met de rug daarnaar toe. ELS trekt haar hand terug)* Ben je daarvoor teruggekomen, terug naar de Toekomst? Om je geheugen op te frissen? *(probeert subtiel naar Bette te gebaren dat ze weg moet gaan, deze blijft kijken)* Op zoek naar je wortels?

MALLEJAN: Waarom zou ik? Ik lust geen wortels.

ELS: Dat is flauw. Je weet best wat ik bedoel. *(weer een gebaar richting Bette)*

MALLEJAN: Je hebt gelijk, ik ben 'n beetje op zoek naar mezelf.

ELS: Jij... Dat fietsenhok, weet je dat ik daar mijn eerste zoen kreeg? Van jou. Een meisje vergeet dat niet.

MALLEJAN: Tja, ik was dan ook geen meisje. En jongens hoppen van het ene fietsenhok naar het andere.

ELS: *(geïrriteerd door de reactie van M. en het kijken van Bette)* We hebben het daar nog wel eens over. Ik zal je nu verder niet ophouden. Als je hier nog wat mist dan hoor ik het nog wel.

MALLEJAN: Dan hoor je het nog wel. *(gaat zitten bij de laptop)*

ELS: *(legt even de hand op zijn schouder)* En mis je aanspraak, de Toekomst is vlakbij. De deur staat voor je open. Je bent altijd welkom. *(blik op het raam, trekt hand snel terug, draait zich om, beent naar buiten, luidkeels)* Bette! Bette de Brave! *(ELS via de poort af. M. staart naar het scherm met de handen in aanslag. BETTE kruipt door de raamopening naar binnen, landt op het bed. M. heeft dit vanuit een ooghoek zien gebeuren, kijkt recht voor zich uit)*

MALLEJAN: Ik heb ook een deur.

BETTE: Zo gaat het ook.

MALLEJAN: Heet jij Bette?

BETTE: Heet jij Mallejan?

MALLEJAN: Je moeder zoekt je.

BETTE: Ik ben de verloren dochter. *(M. begint te typen. BETTE kijkt toe zittend op het bed, na korte stilte)* Laat me raden. Je hebt je op het platteland teruggetrokken om aan je proefschrift te schrijven. Je wilt promoveren op een of ander filosofisch vraagstuk. *(M. typt door)* Niet dus. Je moet van je uitgever eindelijk die thriller afronden. “Het lijk in het kippenhok” Ook niet. Wacht! Het wordt een baanbrekend erotisch werk. “Mallejan en het Brave Meisje” *(M. stopt met typen)* Raak! Nou, Mallejan, ik kan je één ding vertellen, ik ben geen braaf meisje en ik val ook niet op middelbare mannen. *(M. schuift zijn stoel naar achter)*

MALLEJAN: Nou, Bette, ik kan jou ook één ding vertellen: ik val niet op een kakelend kuiken (*wanneer van toepassing:*) met een hanenkam. En ga alsjeblieft weg, je stoort. En ik wil ook geen ruzie met je moeder.

BETTE: Aha! M'n moeder! Daarom ben je hier.

MALLEJAN: Wat bedoel je?

BETTE: Ik heb jullie gezien. Door dat raam.

MALLEJAN: Ben je trots op dat gegluur?

BETTE: Wat moet ik hier anders? Kijken naar het groeien van gras? Zo hé, die moeder de Brave. Zo had ik haar nog nooit gezien. Ze smolt bijna.

MALLEJAN: Ik ben hier niet voor je moeder. Ik probeer te werken. In alle rust. *(staat op, naar de deur)* Ik denk dat ik die rust kan vergeten zolang jij bij mij in de buurt bent. *(opent de deur, luistert, het ploffend geluid van een oude brommer)*

BETTE: Daar komt Likkepot met de post.

MALLEJAN: Is dat nog steeds diezelfde taart die thuis alle post leest?

BETTE: Dezelfde. Ze wijdt nu Miepke in. Haar dochter. Even dom als braaf.

MALLEJAN: *(met gebaar)* Mag ik nu dit brave meisje verzoeken...

BETTE: Braaf? Weet je hoe ze mij in het dorp noemen?

MALLEJAN: Nee.

BETTE: Ratje.

MALLEJAN: Jij wordt Ratje genoemd? Waarom?

BETTE: Geen idee. Misschien omdat ik vaak op plekken kom waar ze me liever niet zien. *(door de deur naar buiten)*

MALLEJAN: *(volgt haar)* Dat heb ik gemerkt.

BETTE: Dus als je iets wil weten...

MALLEJAN: Waarover? Wat zou ik van jou te weten willen komen?

BETTE: Dingen over je vader.

MALLEJAN: Mijn vader? Hoezo?

BETTE: Jij wil weten wat Dolle Dries hier is overkomen.

MALLEJAN: Hoe kom je erbij!

BETTE: Oké, als je er met mij niet over wil praten...

MALLEJAN: Bemoei jij je nou maar met je eigen zaken.

BETTE: Dat zal ik zeker doen!

MALLEJAN: Ratje?

BETTE: Ja?

MALLEJAN: Mag deze middelbare man jou wat vragen?

BETTE: Kom maar op.

MALLEJAN: Ik moet naar het dorp...

BETTE: Je weet de weg.

MALLEJAN: Zou ik een fiets van jullie kunnen lenen?

BETTE: Loop maar mee naar de schuur. Je mag de mijne wel. *(naar de poort, M. volgt haar)* Maar als ik jou was, zou ik in dit gat niet zomaar met iedereen over Dolle Dries beginnen te praten.... Mallejan zou dan wel 'ns hetzelfde kunnen overkomen als z'n vader! *(beiden af. Voor open het raam boven het bed verschijnen de twee gezichten van LIDA en MIEPIE, beiden als postbesteller gekleed)*

MIEPIE: Maar, moe, dit is toch geen brievenbus?

LIDA: Nee, maar je moet toch ergens je post kwijt.

MIEPIE: We hadden dit pakje toch ook in de bus van Bravegassie kunnen gooien.

LIDA: Het is niet geadresseerd aan Bravegassie want die leeft niet meer, ook niet aan Goudelsje, laat staan aan Ratje. Wat staat er precies?

MIEPIE: *(leest moeizaam)* Aan de heer J. van der Molen. Grutterijweg 12a.

LIDA: 12a?

MIEPIE: Ja, 12a.

LIDA: En dit is 12a. En zo te zien huist Mallejan hier.

MIEPIE: Mallejan? Die Mallejan van heel vroeger?

LIDA: Eén en dezelfde. Kijk, zulke dingen weet je moeder.

MIEPIE: Zal ik het dan maar naar binnen gooien? Zijn we er van af.

LIDA: Nee, dat doen we niet.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto